

עורך:
ברקאי אפרתי.

ללים

עליון קבוע סעד

כ' אלול תשפ"ה | פרשת כי תבוא | 13.09.25 | גליון מס' 3410

ישראל במלחמה - גיליון 95

כבר הקיץ חלף, כבר טסים מעליו, ברבורי הענן בשרשרת.
כבר כמש הזרזר, ועמוד המטר, מעבר לאופק ניצב.
העולם מתלבלב, אך מסכית עוד הלב, לתוגה שבעין נקשרת,
כשהקיץ חלף, ומקרקע נשלף, להבו הצחור של חצב.

בגנות כבר מונה אדמה את ולדיה,
בגרנות החציר על עצמו נערם,
בשדרות משליכה צפצפה את בגדיה,
בגדרות מעלות הכבשים את צמרן,
בכרמים מקפלות הגפנים את עליהן,
בתלמים משחימה אדמה קו לקו,
בגבהים הלילות כבר עוטים מעיליהם,
בנכאים חלילו של הרוח נתקף.

כי הקיץ חלף, כי רוחף מעליו, מפרשו הסמוי של החורף.
מתקצרים הימים, ובנפש הומים, כיסופים ותוגות כמיתר...
וצופה לו איכר, איך בבוקר הקר, הקיץ מפנה את העורף.
וכברת אדמה, שדמו בדמה, מחכה לזרעים ומטר.

בגנות כבר מונה אדמה...

סוף הקיץ / חיה ורד

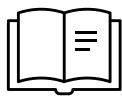
פתיחת שער חדש:

20:00

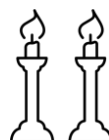
צאת שבת:

19:25

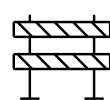
תהילים לנשים:

שרה בלס

כניסת שבת:

18:32

סגירת שער חדש:

17:30

דבר תורה / רוצי 309

הַשְׁקִיפָה מִמִּעוֹן קֹדֶשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וּבֵרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ זָבֶת זֶלֶב וְדָבָשׁ

אנחנו נקרא השבת פרשה שמכונה "פרשת התוכחה הגדולה" ויש בה לא מעט תוכחות וקללות אך גם ברכות. פרשה זאת נקראת תמיד שתי שבתות לפני ראש השנה והיא השישית משבתות הנחמה שהתחלנו להפטיר מאז תשעה באב, ואיזו נחמה מתוקה ואולי אפשר לראות התגשמות מסוימת שלה כבר בימינו:

"קומי אוֹרִי כִּי בָּא אוֹרְךָ וּכְבוֹד ה' עִלְיֶךָ זָרַח. כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכָּסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֹּל לְאֻמִּים וְעִלְיֶךָ יִזְרַח ה' וּכְבוֹדוֹ עִלְיֶךָ יִרָאֶה. וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרְךָ וּמַלְכִּים לְנֹגַהּ זָרַחְךָ. שְׂאִי סִבִּיב עֵינֶיךָ וּרְאִי כָּל־נִקְבְּצוּ בָּאוּ לָךְ בְּנֵיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ... כִּי הִגִּי וְהִמְלִכָה אֶשֶׁר לֹא יַעֲבֹדוּךָ יִאֲבְדוּ וְהַגּוֹיִם חָרַב יִחָרְבוּ. כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן אֵלֶיךָ יָבֹא בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאֲשִׁיר יִחְדּוּ לְפָאֵר מְקוֹם מְקֻדָּשִׁי וּמְקוֹם רְגְלֵי אֲכַבֵּד. וְהִלְכוּ אֵלֶיךָ שְׁחוֹחַם בְּנֵי מְעֻנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל כַּפּוֹת רְגְלֶיךָ כָּל מְנַאֲצֶיךָ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר ה' צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. תַּחַת הִיָּיתִךָ עֲזוּבָה וְשִׁנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשִׁמְתִּיךָ לְגֵאוֹן עוֹלָם מְשׁוֹשׁ דּוֹר וָדוֹר"

קללה וברכה, תוכחה ונחמה. ערבוביה כזאת של עליות ומורדות, מכשולים ותלאות שבסופם אור יקרות...

בעוד כשלושה שבועות נציין את יום הכיפורים בו הכהן הגדול היה נכנס להתפלל בעדו ובעד ביתו וכל עמו. היום כשאין מקדש ואין כהן גדול כל אחד מתפלל בעדו ובעד ביתו. שירבו הברכות, שנקשיב לתוכחות ונלמד מהן ושיעברו מעלינו הקללות.

כל תחושת הסתיו הזאת של חודש אלול המבלבלת והמעורבבת הזו שיום חם ויום מטפטף, יום אנחנו מצליחים לבצע מבצעים חסרי תקדים ברמה הצבאית אבל החטופים עדיין לא חזרו כולם ועדיין נהרגים לנו חיילים ואזרחים בפיגועים. יום אחד שמש ויום אחר מעונן, יום אחד אנחנו במפולת מדינית ויום אחר אנחנו בתיאום הדוק עם המעצמה החזקה בעולם ומקבלים חיזוק וגיבוי לכל מהלך ודרישה. יום אנחנו למעלה ויום למטה, יום באוויר ויום במצולות הים, לפעמים בתחושה שאנו נלחמים למען כל העולם ולפעמים בתחושה שכל העולם נלחם בנו.

כל הסתיו הזה מתחבא בשיר של יונתן רזאל שנקרא "נווה תלאות" ואוסף אליו פשוט הכל:

נווה תלאות, עליות ומורדות, נסיונות, מכשולים ונפילות.

נווה תלאות, מתחבט בשאלות, היכן הטוב, התחושות מבלבלות

אבל עכשיו אני יורד אל הים, לבכות בעדי ובעד ביתי, לבכות בעדי ובעד עמי ובעד עולמי

השקיפה, ממעון קדשך מן השמים, וברך וברך, את עמך את ישראל.

נווה תלאות, בסופו אור יקרות, שמחת הלב, מלאה נחמות.

אבל עכשיו אני יורד אל הים, לצעוק בעדי ובעד עמי, לבכות בעדי ובעד ביתי ובעד עולמי.

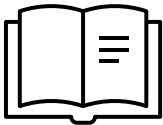
השקיפה, ממעון קדשך מן השמים, וברך וברך, את עמך את ישראל.

לוח זמנים – ימי החול:

05:37←05:33	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
09:31←09:31	סוף זמן קריאת שמע
18:30	מנחה וערבית
18:42←18:50	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג')

במסגרת מנוחה קריאת תחילה

במוצאי שבת זו, פרשת כי תבוא,
בבית כנסת הגדול, בית אהרן:
23:00 שיעורו של הרב ארי סט
23:30 סליחות ראשונות
בבית כנסת נוסח עדות המזרח
00:20 סליחות

לוח זמנים – שבת כי תבוא:

18:32	הדלקת נרות
14:00	מנחה
18:42	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
	שיעור פ"ש
	שקמה כספי יניב
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:45	תהילים לילדים אפרת ביליה
16:50	תהילים לנשים שרה בלס
17:10	מנחה ב'
17:30	שיעורו של הרב ארי סט
17:30	מנחה עדות המזרח
19:34	צאת השבת

פינת החטופים והנעדרים

עמירם קופר הי"ד

בן 84, ניר עוז

עמירם נחטף עם אשתו, נורית – ששחררה יחד עם יוכבד ליפשיץ בסוף חודש אוקטובר 24.

עמירם ואשתו הם ממקימי ניר עוז. הוא עבד במשך שנים ככלכלן הראשי של יישובי חבל מעון. הוא גם משורר ומלחין, הוציא מספר ספרי שירה, כתב מחזות ופרסם מאמרים בנושאי פוליטיקה וכלכלה. שיריו בוצעו, בין היתר, על ידי הגבעטרון, חמישיית גלבוע, מקהלת הקיבוץ הארצי ועוד...

עמירם אב לשלושה וסב לתשעה והיה זקוק לתרופות מצילות חיים. ב-12.23 פורסם סרטון ובו אות חיים מקופר, שצולם יחד עם החטופים יורם מצגר וחיים פרי. ב-6.24 פורסם כי נרצח. גופתו בידי חמאס בעזה.

מי יתן וישוב לקבר ישראל ולמנוחת עולמים במהרה

מהנצלה באמצעות ותיקים ואצכול'ים נוספים

אז מה היה לנו בקיץ האחרון?

מעבר ללווי' הקבוע שלנו שכולל התעמלות, ארוחות בוקר בימי שני עם תכנים ואורחים מגוונים, אמנות בתחומים שונים, אפייה ועוד, היו לנו מספר ערבי שיא.

לכבוד ט"ו באב קיימנו ערב שירי אהבה (אפילו שיר אהבה לקיבוץ...) יחד עם אסף סוברי תוך שילוב לימוד על שירים מאת רותי לזר שהחכימה אותנו בניתוח שיר אהבה. היה ערב עשיר מהנה וטעים..

לכבוד ר"ח אלול התקיימה שיחה עם נעם יעיש שהשתתף במבצע "עם כלביא". היה מרתק לשמוע את הסיפור שקורה מאחורי הקלעים (כמובן את מה שניתן לספר...) ולהבין שהמציאות עלתה על כל דמיון. הוא שיתף בתחזיות הקשות שהיו לפני התקיפה ואיך הצלחת המבצע הייתה מעל המצופה. נעם סיפר גם על הדרך בה האמונה שלו התחזקה במהלך התקופה – והותיר אותנו עם הרבה חומר למחשבה.

לפני כשבועיים, בסוף אוגוסט, הזמנו את הבנים להורים מתבגרים לערב תחת הכותרת "הורינו בחירום. ערב שהיה אמור להתקיים, למרבה האירוניה, ב8/10/23. מעבר למפגש משמח של בני המשק, הערב כלל שני חלקים. בחלק הראשון נעשתה היכרות עם המערכת והמשאבים שיש לנו בשגרה ובחירום. עלו ודיברו: רותי לזר- כרכות ברו"ש, נחום לנדאו- כיו"ר צח"י, שגית דניאלי- כרכות מועדון ותיקים ומיכל אחיטוב- כרכות תרבות ותיקים. עלו נושאים חשובים בהתנהלות שלנו בזמני חירום וגם קצת על הנעשה בשגרה.

בחלק השני של הערב הייתה לנו הופעת פלייבק של רונה זורלא בשילוב הרצאה של מיה עו"סית המתמחה בגרנטולוגיה. הן נגעו בנושאים חשובים והמחזיון סיטואציות בנושאים הקשורים לילדים להורים מתבגרים. זה היה מחכים וחשוב יחד עם מתן כלים מעשיים להתנהלות טובה בכל מיני סיטואציות.

ביום חמישי שעבר נפגשנו במועדון הותיקים לערב הוקרה לנחמה פינקלשטיין על פועלה המבורך עם מפעל הבובות שבהובלת דבורה הרצל. הערב החל במפגש אינטימי של נחמה ומחליפתה יעל בחדר "הבובות" עם שיח אישי והיכרות עם יעל. לאחר מכן נפגשנו בחלל המרכזי עם כל הבאים לערב שנפתח במילות ברכה והמשיך בסדנת צחוק של ציפי דגן שלימדה אותנו על נפלאות הצחוק והשמחה גם, ובעיקר, בתקופות מאתגרות שהשמחה לא באה באופן טבעי. על סגולות הצחוק לחיזוק וריפוי הגוף ועל טכניקות הרפיה. וגם שקשה- מתוך שלא לשמה, יבוא לשמה. היה ערב משחרר ומצחיק.

ביום רביעי האחרון יצאה קבוצה מכובדת של כ-30 מחברינו לטיול לירושלים שם ביקרו בבית שלוה ובמוזיאון ישראל שם קיבלו הדרכת P.I.V. מד"ר רחל צרפתי ביתם של מרים ופתי. בית שלוה בירושלים הוא בית שנותן מענים לאוכלוסייה עם מוגבלויות שונות. פיסיות, רצף תקשורתי, ותסמונת דאון. התוכנית מותאמת לילדים, מגיל 6-7 עד 18 בשעות אחה"צ כולל לינה פעם אחת בשבוע. הבית מטופח ומושקע באופן מאיר עיניים. נהנינו בארוחת צהרים מגוונת ועשירה, שהבוגרים שותפים בצוות המטבח וההגשה.

משם המשכנו למוזיאון ישראל, לתערוכה מיוחדת "בסימן טוב וחפצי שמחות מרחבי העולם" ושמענו הרצאה מרתקת מד"ר רחל צרפתי, על "החיתולים" המעוטרים עם כתובות מאוירות ומיוחדות, בקהילות רבות ברחבי העולם. תודה רבה למיכל ועדינה על ההשקעה התכנון והיישום.

בסוף הקיץ הייתה סגירה נוספת. רותי לזר שבמשך שש השנים האחרונות הייתה רכזת ברו"ש, סיימה את תפקידה. רותי הייתה הראשונה לאייש ולבנות את התפקיד החשוב והמשמעותי הזה הכולל בתוכו תחומים רבים (ועדת ותיקים לשעבר, בריאות, רווחה וסיעוד). תודה רבה רותי על הליווי, הדרך, הלמידה והעשייה הברוכה. שאי ברכה והצליחי בהמשך דרכך.

ביום חמישי הקרוב, כ"ה אלול, 18/9 בשעה 18:00, נקיים ערב פרידה מרותי במועדון הותיקים (שכיום נמצא במבנה חד"א שמאל). בערב נהנה מארוחת ערב, ולאחר דברי סיכום נארח את צורית ירחי לערב של פיוטים וסליחות לקראת ר"ה.

מתחילה לה שנה ואיתה התחלה חדשה. לנעליה של רותי נכנסה נטע בן עמי. נאחל לה הצלחה מרובה ועשייה ברוכה.

התחלה נוספת היא תחילת השיפוץ המיוחל (ביום ראשון הקרוב)! הפעילות שלנו עברה לחד"א שמאל. ביום שלישי האחרון כבר חנכנו את המבנה החדש ולאט לאט נתאים אותו לצורכנו כיאה לבית זמני. זה המקום לציין כי ארוחות הצהרים יוגשו בחד"א שמאל. כבר עכשיו מרגישים כמה משמעותי לשבת יחד סביב השולחן. מזמינות אתכם להזמין ארוחות צהרים דרך הקישור ולהצטרף. שמחות על כל מי שמגיע ושמחות על פנים חדשות שמצטרפות.

103+60

נא 8 בן עמי, מיכל אחיטוב, אריאלה כהן וסלית דניאלי

פינת מועדון +60

שיעור עם אליהוא שנון

יום רביעי כ"ד אלול 17/9 בשעה
18:00.
"שמחה בימים הנוראים"

ארוחת בוקר

יום שני כ"ב אלול, 15/9
בשעה 8:30
תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
נקרין שיעור של הרב אוהד תירוש
בנושא "שמיעת קול שופר"

ערב פרידה מרותי לזר

נפגש ביום חמישי כ"ה אלול,
18/9, בשעה 18:00
לארוחת ערב חגיגית בה נארח
את צורית ירחי לערב של פיוטים
וסליחות לקראת ר"ה.

הכר את המשפחה החדשה – המשפחות השוכרות

משפחת אדלר מגיעים אחרי 8 שנים בירושלים.

צביקי 36, במקור מאפרת, אח בהדסה עין כרם, עם עסק להשקעות נדל"ן, מילואימניק בעזה ואם זה לא מספיק- חושב גם שיהיה מגניב לקום ב5 בבוקר לחלוב פרות.. הסברתי לו שזה לא הקונספט כבר..

שירה 31 במקור מנתיבות, עו"סית בבריאות הנפש 5 שנים

יש לנו שני ילדים מתוקים **זוהר וגילי** שכבר מטורפים על המדשאות והמרחבים.

גרים בבית של משפחת פרייד מוזמנים לביקור!

משפחת בדיחי מגיעים משדרות, שם גרנו במשך 4 שנים, לפני כן גרנו בקדומים.

שמוליק עובד בתנועת אמנה.

ענבל פיזיותרפיסטית בעזרה למרפא, שדרות.

אלון בן 25 עוסק בסייבר ועושה סבבי מילואים, **שקד** בת 22, עובדת ב zara ועוד רגע סטודנטית, **אחינועם** בשנה

שניה שרות לאומי, **נוה** בכיתה יא, **אליאב** בכיתה ט, **בארי** בכיתה ה.

מתגוררים בבית של משפחת פראווי.

משפחת חברוני גרו בשנים האחרונות במושב זמרת.

ענבר קלינאית תקשורת

עידו עובד בתחום מערכות מידע.

יש לנו 4 ילדים מתוקים. **נטע** (8.5), **שקד** (כמעט 6), **רותם** (3.5) ו**אורי** (חצי שנה).

מתגוררים בבית של משפחת רסיסטל. שמחים לפגוש ולהכיר...

משפחת יאול דנינו מגיעה אלינו מקטמון, ירושלים.

דוד (33), אגרונום בחברת Harmoniz, בנתיב העשרה. עשה הסבה מקלינאות תקשורת.

עטרה (31), עו"ד בתחום המיזוגים והרכישות, עובדת במשרד EBN&Co.

יש לנו ילד מתוק בשם **רותם** (כמעט בן שנתיים).

מתרגשים מאוד מהמעבר ונהנים מחיי הקהילה המדהימה כאן.

המשפחה מתגוררת בבית משפחת צרפתי.

ברוכים הבאים לקהילתנו.

הזמנה לקידוש

השבת נחוג בר מצווה לבנו **עברי**

הציבור מוזמן לקידוש לאחר התפילה, בחדר אוכל ימין.

בואו בשמחה.

משפחת שטן בן דוד

נסח "בשיל הקהילה"

לפני כמה חודשים פורסם קול קורא בפלטפורמות השונות. "אנחנו יוצאים לדרך עם תוכנית פיתוח קהילת מעצמה, הכוללת מסע עומק בחו"ל, גיבוש קבוצתי ויוזמות מקומיות שישפיעו באמת. מחפשים בעלי/ת תפקידים מרכזי ועדות ופעילים/ות עם רצון להשפיע, לצמוח ולהיות חלק ממשוה גדול." כנראה שכולנו הסתכלנו על המודעה הזאת ונדלק לנו ניצוץ בעיניים.

נפגשנו לערב חשיפה עם מובילי התכנית (עם נציג מכובד משלנו- דורון הימן מנהל ההדרכה של התכנית), ושמענו על פרויקט מדהים ומיוחד בהובלת נט"ל, מנהלת תקומה, שדות נגב, פדרציית פילדלפיה והחברה למתנ"סים. פרויקט "בשביל הקהילה" נבנה על גבי המודל של פרויקט "בשביל המחר", שכבר כמה שנים מוציא חיילים למסעות עיבוד ושחרור אחרי חוויות לחימה. "בשביל הקהילה" הוא פרויקט שמטרתו לחבר בין הטראומה האישית והקולקטיבית בקהילות העוטף ב-7/10/23, לבין שלבים של התאוששות וצמיחה מטראומה אישית וקולקטיבית. הפרויקט מציע תהליך עיבוד משמעותי לפרט באמצעות קבוצת שייכות, אשר לאחר הזמנה להמשיך ולפעול במסגרת קבוצתית לקידום עשייה במרחב הקהילתי.

בעצם הפרויקט הזה הוא תהליך של שנה, שתחילתו במסע ייחודי של שמונה ימים בטבע. לאחר המסע, נפגש אחת לשבועיים\ חודש, להמשיך התהליך שמונחה על ידי גיל (אחד מצמד המנחים האדירים והמקצועיים שלנו- גיל וגילי). יחד נחשוב וניצור פרויקט קהילתי משמעותי, מתוך חיבור לשטח ועבודה משותפת של קבוצה מגובשת. אז מה היה לנו השבוע?

ביום שני שעבר, עלינו על המטוס לטבליסי (בירת גיאורגיה), ומשם נסענו לכפר נופש קטן ליד העיירה לגודאחי שנמצא ממש על גבול גאורגיה ואזרבייג'ן. הכפר כולו שייך לפרויקט- ולכן הגענו ומיד הרגשנו קצת בבית: המטבח כשר, ומנצחת על המקום ישראלית בשם רבקה, שדוברת גרוזינית ופשוט נותנת מענה לכל מה שצריך. המקום נמצא בתוך יער די מבודד, באיזור שהוא לא ממש "שביל החומס", מה שאיפשר לנו להרגיש בניתוק אמיתי מהמירוץ ומהקצב של החיים.

לפני היציאה למסע, לא כל כך הבנו על מה מדובר. הגענו כשבועיים קודם ליום הכנה בקיבוץ גלאון, שרובנו יצאו ממנו די מותשים ומבולבלים. חבורה של אנשים, שהיא לא בהכרח קבוצת השייכות האוטומטית של כל אחד מאיתנו- יושבים ונדרשים לפתוח את הלב, לספר על עצמנו, ללכת לסיבוב רגלי באמצע הקיבוץ ב"הליכה מודעת"... בקיצור, משימות שבאמצע יום באוגוסט בקיבוץ גלאון הן קצת חסרות הקשר.

אבל נחזור לכפר שלנו, עם הנחל המפכפך והעצים והאדמה הלחה- נחתנו שם ביום שני ופתאום משימות כמו הליכה מודעת, תשומת לב לטבע, שקט, וקצב איטי, הן משימות שדווקא מאד מתאימות להקשר.

חלקו איתנו את המתחם קבוצה תאומה- השכנים שלנו מכפר עזה. חלקנו קצת חששנו מהשהות ביחד איתם במקום כזה, מי יהיה שם? מה עבר על כל אחד מהם? לאילו רגישויות יש לשים לב?

כבר ביום הראשון הצענו משחק היכרות שכלל פרטים על המשפחה וקיבלנו תגובות כמו "הכל פה טריגר. זה בעייתי". לא נבהלנו, ובסופו של דבר, השותפות עם כפר עזה היתה אחד העוגנים המשמעותיים ביותר בשבוע הזה. את כל ה"בין לבין" העברנו איתם: בישולים, משחקים, ניקיונות, ארגונים, וכמובן שחנ"שים עד השעות הקטנות של הלילה. הרגשנו שהיחד שלנו מייצר משהו מיוחד, שהיה בו, באופן מפתיע או שלא- המון המון הומור. ידענו לצחוק על הכל, וגם אחד על השני, וזה ייצר לנו המון זכרונות שמעלים חיוך על הפנים. קיבלנו את הפידבק הזה בחזרה גם מהם- נראה שהחיבור הזה היה נכון ומדויק בסיטואציה הזו.

שמונת הימים הללו התמקדו בעיקר בעיבוד חוויות ואישיות וחוויות המלחמה (גם בהקשר הקהילתי). בכל בוקר קמנו לארוחת בוקר שבישלו מתנדבים משני הקיבוצים, בחדר אוכל פסטורלי הצופה ממש אל תוך היער והנחל הזורם מתחתיו. לאחר ארוחת בוקר, כל אחד לוקח "כיסא במאי" (כיסא מתקפל) ופשוט יוצאים לטבע. תרגלנו נשימות בדרכים שונות, הזזנו את הגוף, למדנו על משאבי חוסן, יצרנו ציר זמן אישי וקהילתי מאז 7.10, ועוד ועוד

נושאים ומשימות. אחת המתודות המרכזיות במסע היתה "במה אישית": בערך 40 דק' שמוקדשות בכל פעם לחבר קבוצה אחר, במהלכן הוא בוחר בנושא שהוא רוצה לשתף בו את חברי הקבוצה: סיפור שמלמד משהו עליו שאולי לא ידענו. הבמות האלו היו רגעים בלתי נשכחים של קרבה, אינטימיות, חיבור ואמון. כל אחד פתח ב-10 דק' בערך שבהן הוא משתף, אחריהן הקבוצה יכולה לשאול "שאלות הבהרה". בשלב הבא הדובר "עולה על העץ" ובעצם לא יכול להגיב למתרחש, ושאר חברי הקבוצה משתפים "איפה זה פגש אותי". בסיום כל סשן כזה, הדובר ששיתף מבקש "מתנה" מחברי הקבוצה ויחד סוגרים את החלק שלו לפי רצונו (שיר, תנועה, שחרור). בימים האחרונים של המסע התמקדנו יותר לקראת ההמשך בהקשר הקהילתי, מה חסר בסעד בעינינו, על מה אנחנו חולמים, ומה הקשר של כל אחד מאיתנו לזה. כמובן גם נפרדנו לאט לאט מהנהר השוצף, מהעצים הירוקים, ואפילו מהסנאים שמטפסים על העצים.

במרכז השבוע ואולי אף בשיאו היתה לנו שבת משותפת. קדמו לה הכנות אינסופיות במטבח, שכללו לא פחות מח"י סלטים, חלות, מרק, דגים עוגות ועוד שפע כל טוב. ההכנות היו חלק לא פחות משמעותי מהארוחות עצמן. עבדנו יחד עם חברי כפר עזה, ברקע מוזיקת "אלול" וכולנו יחד בשיתוף פעולה מנצחים על מטבח שמכין אוכל בסירי ענק 50' איש. לפני שבת ערכנו טקס קצר לציון 700 יום למלחמה, שהיתה בו תחושת שותפות גורל ויחד מרגשים. אח"כ שרנו יחד בקבלת שבת, חגגנו ימי הולדת, ונכנסנו לשבת עם קבלת שבת בלתי נשכחת! (כשמרכז ועדת דת בשטח, אף אחד לא במתח...). במהלך השבת שיחקנו יחד, דיברנו המון, טיילנו בחבורות מעורבות, ובגדול את מה שהיה שם קשה מאד להעביר במילים, אבל כולנו סיימנו את השבת בתחושת מלאות גדולה. בחרנו לכתוב את הדברים כאן על גבי העלון, כי דיברנו במסע הזה לא מעט על הקושי לתווך את מה שהיה לנו לשבילים בסעד ולמשפחות שלנו. הרגשנו באיזה עולם אחר, עם תחושות שקשה להסביר במילים, וחששנו מה"נחיתה" למציאות. אמנם שיתפנו פה בעיקר על המסגרת של הדברים, וכמובן לא על התכנים שעלו (כי כולנו יודעים שמה שהיה במעגל לא יוצא מהמעגל), אבל בכל זאת הרגשנו חייבים לחבר את הקהילה למה שעבר עלינו, כי בסוף, יצאנו למסע הזה **בשביל הקהילה**.

צמיצד בן צמי, איתי פנחס, חגית קאופמן, תרצה אורן, אורית ארובס, עדי סאסי, חגית מקוריה, שהם קבלן, מיכל בייליה, רתם קאס, זיו יצרי, עדיאל טינגברג, רעות מלכה, חן כהן, אסנת סימון וטל סיבוני (נציגת המועצה)

ונשמרתם מאד לפגשותיכם

שלום לכולם, בעקבות כניסה של ילדים אתמול למתחם גן המשחקים, אנו חוזרים ומדגישים כי העבודה בגן המשחקים ליד הכלבו מתקדמת, אבל עדיין לא הסתיימה. אי לכך **אין להיכנס לשטחי הגן!** הגן מלא במסמרים גדולים מאד, בדבק חזק ומתקנים שעדיין **לא מחוזקים באופן סופי**. כל כניסה לגן, מסכנת את הנכנסים. גם כשהגן יראה מוכן, עדיין לא ניתן להיכנס לפני שנקבל אישור של ממונה בטיחות ממכון התקנים. אנו מבקשים מההורים להעביר את המסר לילדים ולדאוג לכך שלא יכנסו לגן.

13ות האן

הודעה מטעם כר"ע

ביום שני הקרוב, כ"ב באלול 15.9 תיערך חלוקת הירקות לותיקים (בני 70 +)
החלוקה תתבצע ברחבת הכלבו בשעה 16:30
בואו בשמחה.

נטע בן עמי

ספסלים בל השבילים

מאוד חשוב לשקם שבילים, אך האם גם עלינו חושבים?
אנחנו, ההולכים עם מקל או הליכון עם מטפל או מטפלת, כי עבורנו ההליכה מאוד חשובה אבל כמובן צריכים
בדרך לנוח.
נשמח אם יוסיפו גם ספסלים בכל שביל, כדי שלנו, השכבה המבוגרת נוכל ללכת וגם לנוח עם מקל, הליכון וגם
עם עוזרת.

רותי יצרי

מחשבות על דירות האירוח לקראת סיום התפקיד

לחברים הוותיקים, לחדשים ולמי ששכח - בקיבוץ קיימות ארבע דירות אירוח (נכון לעכשיו, אחת מהן תפוסה
באופן קבוע), שמיועדות לאירוח בני משפחה וחברים המגיעים לביקור.
הזמנת הדירות נעשית דרך הקהילנט, תחת "תורים ויומנים". אם אינכם רואים תאריך מסוים, ככל הנראה הוא
כבר תפוס.
במהלך השנה וחצי האחרונות, זכיתי לראות עד כמה דירות האירוח חשובות ומסייעות לחברים - אך לצערי,
הביקוש עולה על ההיצע.
במיוחד פגשתי בצורך של חברים ותיקים, שיש בביתם עובד סיעודי, ונאלצים להתמודד עם קושי אמיתי
כשמגיעה משפחה לבקר.
אני מזמינה אתכם לפתוח את הלב וגם את הבית ולשקול, כשאתם לא נמצאים, לאפשר שימוש בו למי שזקוק.
מאחלת לכולנו שנה טובה!

נטע בן עמי

מה הצבודה הזאת לכם? **אפי feיון**

היכרות בסיסית: נשוי לרותי, לנו 5 ילדים +1, נכדים ונינים. הגעתי לסעד לפני 68 שנים עם חברי וחברותי מגרעין "הטירה".

איפה אתה עובד: אני גמלאי מזה 8 שנים, עסוק בנושאים המעניינים אותי, אך ברצוני לספר על עבודתי בהגנת הצומח בגד"ש סעד ב-51 השנים שקדמו לפרישתי. ענף הגנת הצומח עוסק בפקוח על הגידולים שבגד"ש ועל מציאת פתרונות לבעיות המתעוררות או למניעתן.

מה הייתה ההכשרה שלך כדי לעבוד בעבודה זו: למדתי לתואר ראשון ביולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים ולתואר שני למדתי בפקולטה לחקלאות ברחובות, שם קבלתי את הכלים לעבודה המעשית. תוך כדי עבודתי, בגיל מבוגר יחסית, השלמתי גם תואר שלישי.

אז מה עשית בפועל: הגעתי מהפקולטה לחקלאות כשאני גדוש בידע, אך מי שהכניס אותי לחיי המעשה היה מורי ורבי אבשלום זיוון ז"ל. אבשלום היה איש האדמה בכל ישותו. מאוחר יותר הצטרפו אלינו איתן הימן וארז בן נון. עבודתנו כללה טיפול בכל שטחי הגנת הצומח: מחלות, מזיקים, עשבים רעים, וירוסים ונמטודות. כאשר נתקלנו בבעיה שלא מצאנו לה פתרון – העמדנו ניסוי שבא לבחון אמצעים אפשריים לפתרון הבעיה. העמדת הניסויים היתה בכוחות עצמנו ובמקרים רבים שיתפנו חוקרים ממכון וולקני, מחוות הניסויים גילת ומהפקולטה לחקלאות. היו שנים שהעמדנו כ-50 ניסויים, כך שהיו כאלה שראו בסעד את תחנת הניסויים של הנגב.

איך נראה יום העבודה שלך: מוקדם בבוקר נסיעה למסלול מטוסי הריסוס שבשדות סעד, הדרכת הטייס במשימות הריסוס היומיות והשגחה על הביצוע. לאחר מכן סיור בעיקר בחלקות הגזר ותפוחי האדמה השונות וכן בגידולי החממות לפי תוכנית שבועית. במשרד עסקנו ברישומים, בתיעוד הניסויים והממצאים למען יישמשו אותנו ואת הדורות הבאים, ובהזמנת הריסוסים ליום המחרת.

ארוחת צהרים: בחדר האוכל ההומה ולאחריה תפילת מנחה.

מה אתה אוהב בעבודה שלך: כל סיור בשדה היה סיור של בלשות בניסיון ל"קרוא" את הצמח כאשר נתקלים בתופעות בלתי מוסברות. והעיקר – בקשר עם האדמה!

מה אתה פחות אוהב בעבודה: את הנסיעות הארוכות לשטחים הרחוקים.

איזה סיפור ייחודי אתה יכול לספר: מחלת הכתמים השקועים בגזר הייתה מחלה קשה שהביאה אף לפסילת שטחי גזר לשיווק. הניחו על סמך מחקרים ועובדות בשטח שהמחלה נגרמת בתנאים של חוסר אוורור בקרקע. מכיוון שחלק מעבודתי הייתה קריאת ספרות מקצועית, נפל לידי מאמר שמוכיח שהמחלה נגרמת על ידי פטריה שניתן להדבירה על ידי חומר הדברה מצוי. העמדנו ניסוי מסודר והוכחנו עובדה זו עוד לפני שמידע זה התפרסם בארץ.

תקופה מקצועית שאתה גאה בו: בשנות השבעים עד שנות התשעים למדו כל ילדי התיכון ביבנה. בכיתה י"א הוקדשה מחצית השנה השנייה לעבודה בענפי המשק השונים. בהגנת הצומח עבדו בכל שנה בין שניים לארבעה נערים או נערות שנחשפו לעבודה החקלאית ולקשר עם האדמה. חלקם ניצלו תקופה זו לביצוע עבודת הגמר שלהם (ביוטופ). הדרכת עשרות עבודות כאלה ושמחתי כשהצלחתי לשתף אותם בחזויות היצירה של המחקר.

באיזה מישור העבודה שלך פוגשת את סעד: עבדתי כל חיי בשדות סעד והייתי חלק מגד"ש סעד.

מה החלום המקצועי שלך: שמקצוע הגנת הצומח בקיבוץ יחזור לחבוק את כל גידולי הגד"ש כולל התעסקות במחקר השימושי.

האם ולמה אתה ממליץ על מקום העבודה שלך: כפי שהזכרתי זהו מקצוע מעניין שניתן לעצב אותו לפי תחומי העניין של העובד. עבורי הייתה זו חוויה מתמשכת!

תודה רבה!

'מקדש האצט' fe

מאז חורבן בית שני נוצר בעם ישראל תחליף למקדש בתבנית של 'מקדש מעט' – אלו בתי הכנסיות המשמשים להתכנסות לתפילה בכל קהילה וקהילה.

בתי הכנסת נועדו לאפשר לנו לחוות מעט מקדושתו של המקדש. מקום לתת ביטוי לתפילותינו בעתות שמחה ולהבדיל- לשטוח תחינתנו בעת מצוקה וצער. נקבעו תפילות וקריאה בתורה לחול, לשבת ולמועד וכל קהילה מוסיפה על פי ייחודה נופך משלה.

אורח שנזדמן על ידי בשבת האחרונה (כי תצא'), תהה על מראה עיניו. בלשונו כינה את האווירה כימועדון חברים'. חברות חברות עומדות ומדברות, וילדיהם משחקים ומרעישים [כאופייני לגילם] ואין מוחה בידם. אומנם תפילת הציבור סדורה בסדור התפילה, אך כל יחיד ויחיד זקוק בעת פנייתו לבורא עולם לסביבה מאפשרת ואולי ליתרה מכך, להשראה.

בשאיפה שכל תפילותינו ותחברנה ותהיינה לרצון לפני אדון כל. ונזכה ש'ד' יפתח לנו את אוצרו הטוב מן השמים' (בפרשתנו 'כי תבוא').

אנא כבדו את המקום.

אבנר רוצי

נצחו הרכבים את השבילים

זעקי ארץ אהובה על בעיית החניה

שוב ושוב נגלת לעינינו "מכת הזנזיה הפרועה"

בקיבוצנו הקדוש!

רכבים נטושים בכל עבר, ואין פוצה פה ומצפצה

הכול – כדי לחסוך שני צעדים וחצי מהרכב

ועד הסלון.

וכי מה קרה? נמאס לרגליים?

וכי הקיבוץ הפך למלון "זנזיה עד המיטה"??

האם הפכנו לעיר או למושב רח"ל??

ילדים מתרוצצים בין פגושים!

קלנועיות נאלצות לזגזג!

רכבים נוסעים ומתמרנים כאילו היו בעבון עכברים!!

הוי, אזיזי! הוי אזיזיות!

לא בזנזיה פראית תבוא הגאולה – אלא בזנזיה מוסדרת!

יזננו כולם במקומות המסומנים – ותחזור השכינה לזנזיותינו!

הוועד להצלת הזנזיה בארץ ישראל תותבב"א

יניב עקיבא

מקום יפה לקפה (או תה) – מצפור מושקו, וטיילת מושקו רום מחלפות תשע שנים מאלו לפטירתו של מושקו רום ז"ל.

מושקו בן צ'פי וזאב רייך ז"ל, נולד וגדל בקיבוץ סעד.
הלך לעולמו בתאריך: י"ט באלול תשע"ו (2016). בן 63 היה במוותו.
ברצוני להמליץ על שני אתרים לטיול אשר נקראו על שמו של מושקו ז"ל.

מצפור מושקו רום - עשרה ימים לפני פטירתו של מושקו, כאשר הוא היה כבר במצב סופני, נחנך במעמד מרגש של מאות מחבריו, ידידיו ומשפחתו והוסב שמו של אתר מצפור שפיר ל"מצפור מושקו רום".
וכך נכתב על השלט אשר הוצב על סלע אותו עיצב הפסל גרשון היימן מבאר טוביה: "מצפור מושקו רום בבקעת שפיר. המצפור הוקם על ידי המועצה האזורית שפיר בשנת תשע"ג 2012. הגבעה הקטנה, הגבוהה אך במעט משדות בקע שפיר, מעניקה מבט מרהיב לכל עבר. מסביבה- בקעת שפיר, אסם תבואה המשתרע על פני שלושים אלף דונם ובו מגדלים מגוון רחב של גידולים, מתבואה עד כרם זית.

מכאן גם מרחיקים לראות: במזרח נראים יישובי גוש עציון אשר בהר חברון, ומערבה מכאן נפתחים המרחבים עד אשדוד ואשקלון הנושקות לים התיכון.

במשך שנים רבות לא השגיח איש בגבעה הנמוכה, שכוסתה בערמות של פסולת. המועצה האזורית יזמה תכנית שמטרתה להפוך את המקום לחלון ראויה מרהיב ביופיו. היה זה מושקו רום, רכז השטחים הפתוחים במועצה האזורית שפיר, ששינה את התמונה, בהיכרות מעמיקה עם השטח. בעין בוחנת ובלב רגיש, חשף את עברן של פינות עזובות, וגילה לעינינו את יופיין. כך עשה במקום הזה בחן ובנחישות. נלמד לצעוד בשבילים שסלל לנו.
"כשהנשמה מאירה, גם שמים עוטי ערפל מפיקים אור נעים". (הרב קוק זצ"ל).

נחנך בחודש אלול תשע"ו. 11.9.2016.

במעמד: ראש המועצה אשר אברג'יל. משה(מושקו) רום".
האתר ממוקם ליד המושבים שפיר וזרחיה.

טיילת מושקו רום – פינת טבע קסומה ומרהיבה.

מושקו ז"ל יזם את הקמת הטיילת. הטיילת מתחילה בכביש 3 לאורך נחל תמנה עד לכביש 7. סמוך לישובים יד בנימין ובית חילקה. במקום פינה מוצלת עם ספסלים ושולחנות לטובת המבקרים הפוקדים את המקום. שביל הליכה לאורך נחל תמנה, מצויד בתאורה ומאפשר גם סיור לילי בטבע. הטיילת מאפשרת לשמור על החי והצומח. האומן והפסל גרשון היימן מבאר טוביה הקים את סלע הנכחה. הטיילת הוקמה על ידי מועצה אזורית נחל שורק ובסיוע הקרן לשמירה על שטחים פתוחים.

כולם מוזמנים לטייל במצפור מושקו רום, וגם בטיילת מושקו.
"תהא נשמתו צרורה בצרור החיים". אמן.
הפינה באדיבותו של ישראל זיסק.

פינת המזל הטוב

מזל טוב לזאת וזה
איציק ונחמה פרט
(בוארי גרעין צבר האחרון)
מאחלים לאיציק המסק התאוששות
מהפציעה הקשה במלחמה,
אהבה אחוה שלום ורעות בביתכם!
בית סעד

קישור לכתבה על הזוג:

<https://youtu.be/to8azC1pJEA?si=qkI8YAqEvBSwPvso>

לפנינה ושייז בר חי
ולכל המשפחה המורחבת
מזל טוב לכבוד
נישואי הנכד
ליאור עם סם
בגם של איתמר וטלי
ומזל טוב נוסף לכבוד
נישואי הנכד
שניר עם ורד
בגם של צופית ואבשלום ססלר
שפע ברכות ואיחולים

לאסתר ואשר רונה
מזל טוב לראל נישואי הבן
ישראל עם שירה
איחולים מקרה לב

צורר איחולים וברכות חמות
לנילי ובנימין סלנט
להולדת הננינה
בת לעדן וישראל סלנט
נכדה לזהר וישעיהו סלנט
שתזכו לאדלה בשמחה ובנחת

ברכות חמות וצורר איחולים
לליפא אהרני
לרחל טינגברג
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הנכדה/הננינה
בת להודיה ורני ארוס
שתזכו לאדלה בנחת ושמחה